

Žehnání opravených a zrenovovaných křížů

V sobotu 4. října na svátek sv. Františka z Assisi se za podmračeného počasí, které nevěstilo nic dobrého, shromáždilo několik desítek poutníků u klubovny Mysliveckého sdružení Draženov. Že nevíte, co je sem přivedlo? Konala se zde poměrně ojedinělá akce, kterou bylo Žehnání křížům spojené se zajímavou křížovou cestou. Víím, že na křížové cestě není nic tak neobvyklého, ale tato trvala přes dvě hodiny a byla dlouhá přes čtyři kilometry.

Za účasti otce Msgr. Františka Radkovského, biskupa Plzeňské diecéze a dalších hostů se průvod poutníků vydal směrem na Luženičky.

Ještě předtím však starosta obce Luženičky, pan František Kopecký, srdečně přivítal všechny zúčastněné a krátce se zmínil, jak vlastně tento nápad vznikl. Z jeho projevu vybíráme: „Naše obce Luženičky a Luženice nemají žádné historické památky, jako jsou hrady, zámky, tvrze a podobně. I naše obě kaple sv. Antonína a sv. Anny jsou relativně mladé. Obě byly postaveny v třicátých letech minulého století. A tak když v roce 2006 vyhlásil krajský úřad Plzeňského kraje dotační titul obnovy malých sakrálních staveb, rozhodla se obec Luženičky, že se pokusí za pomoci těchto prostředků opravit a zrenovovat první tři kříže. Jednalo se o kříže před kaplemi a další, jehož torzo stálo u památného stromu Luženičká lípa. A jelikož se zmíněný dotační titul vztahoval i na soukromé osoby, rozhodla se rodina Hoffmannova z Luženic opravit i kříž jenž byl v jejich vlastnictví. Podali jsme tedy žádosti a čekali na vyjádření. Dámy a pánové a ono to vyšlo! Renovace se ujala firma kamenictví M+K z Domažlic a do poutě na sv. Annu byly památky opraveny. A tak když roku 2007 byl ten samý titul vyhlášen znovu, a protože jsme to již uměli, oslovili jsme další soukromé vlastníky a pomohli jim se sepsáním žádosti. A ono to vyšlo opět! Proč a za jakých okolností lidé tyto kříže postavili, u některých vííme, u většiny však si důvody můžeme jen domýšlet. Jisté je však jedno, stojí tu dnes k větší slávě Boží a doufám, že poutník putující krajinou se alespoň na chvíli u nich zastaví

v té naší uspěchané době. Celková suma za opravu převýšila částku 200 tisíc korun, ale to není až tak důležité. Jak říkával už můj děda, peníze budou a my nebudem. Důležité je to, že se podařilo dát dohromady skupinu lidí, jimž není lhostejný osud těchto památek a kteří neváhali použít vlastních finančních prostředků k obnově tohoto odkazu našich předků. Proto pevně doufám, že bude o tyto památky postaráno i v budoucí době. A za to dovolu, abych jim jménem svým a všech putujících poděkoval.“

Otec biskup se poté ujal slova a zdůraznil nutnost opravy těchto malých památek, neboť řečeno jeho slovy: „Odedávna určovaly ráz naší krajiny, kterou formovala ke svému obrazu pokolení našich předků a národ který si neváží minulosti, nemá budoucnost.“

Během cesty se přidávali další a další poutníci, až se dalo napočítat přes stovku věřících. Celkem bylo toho dne posvěceno třináct křížů, ten poslední, avšak do velikosti právě největší, bude posvěcen při bohoslužbě při svátku zemřelých, která se koná pravidelně na hřbitově v Luženičkách. Nakonec se i počasí umoudřilo a sluníčko se na nás usmálo, což konečně starosta tvrdil celou dobu, neboť říkal, že počasí je objednané.

Konec neobvyklé poutě završila společná večeře v kulturním domě v Luženičkách při daňčím guláši a chodských koláčích.

Nezbývá než poděkovat všem zúčastněným a rozloučit se slovy: „Snad někdy příště, sejdem se zase.“ A kdo jste u nás nebyl, nezoufejte, opravené kříže si můžete kdykoliv prohlédnout, jsou tady přece právě pro Vás. Takže přijďte pobejt. Není to tak daleko.

Za pomoci F. Kopeckého upravila Jana Jankovcová

PS: Obrazový záznam z této akce lze objednat u p. Václava Macha na tel. 602 822 131